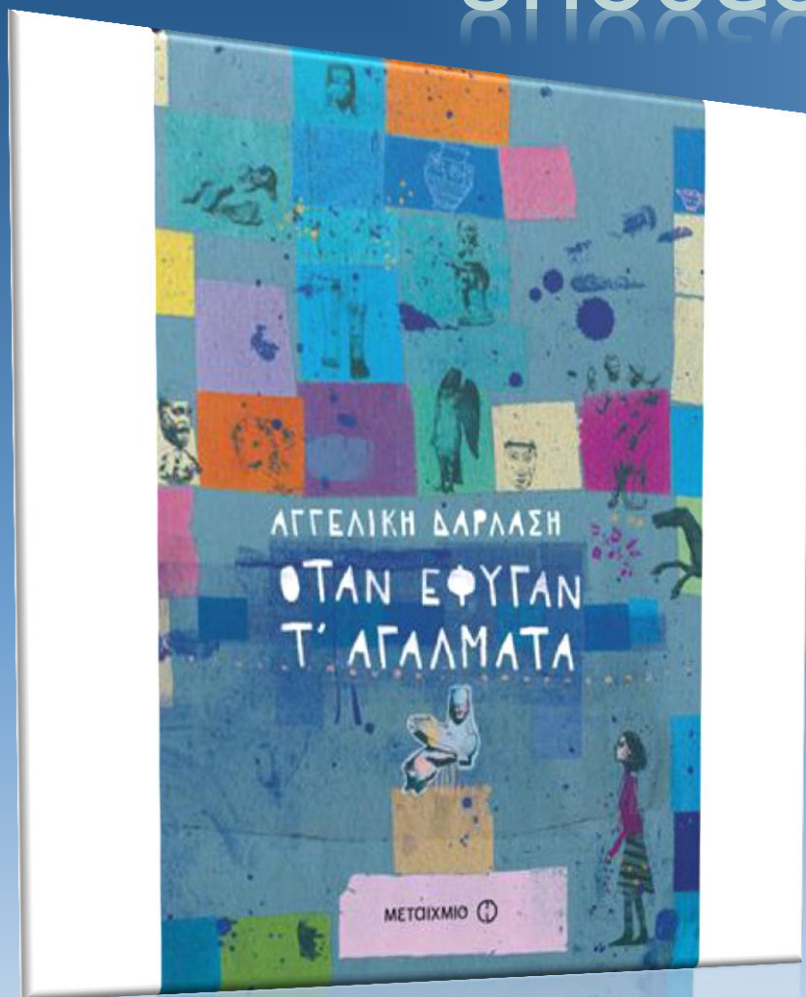

Όταν έφυγαν τ' αγάλματα! υπόθεση

Το βιβλίο μας διηγείται την ιστορία ενός κοριτσιού και τη σχέση που είχε με τα αγάλματα

Το κορίτσι αγαπούσε τα αγάλματα και ένιωθε πως έμοιαζαν με εκείνη σε πολλά, διότι είχε ένα χέρι με αναπηρία!

Το κορίτσι το έλεγαν Αγγελίνα και τα
αγάλματα ήταν στενοί της φίλοι,
άλλον έναν φίλο είχε μονάχα που τον
έλεγαν Τίκο.

Πολλές φορές η Αγγελίνα άκουγε τα
αγάλματα να της μιλάνε και να της
λένε ιστορίες

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

- Η Αγγελίνα είχε αυτή τη σχέση με τα αγάλματα, γιατί οι γονείς της δούλευαν στο μουσείο και είχε μεγαλώσει εκεί με τους πολύ καλούς της φίλους
- Οι γονείς της κάποια στιγμή δεν ήθελαν να την παίρνουν μαζί τους στο μουσείο....

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

- Είχε ξεκινήσει ο πόλεμος και αυτός ήταν ο λόγος που δεν μπορούσε πια η Αγγελίνα να πηγαίνει στους αγαπημένους της φίλους.
- Κάτι συνέβαινε στο μουσείο που οι γονείς της προσπαθούσαν να της το κρύψουν.

Η προσπάθεια των παιδιών για τα αγάλματα

- Και ο Τίκο αγαπούσε τα αγάλματα και βοηθούσε την Αγγελίνα να μάθει τι τους είχε συμβεί και δεν υπήρχαν πια στο μουσείο.
- Τα παιδιά παρακολουθούσαν κρυφά τι γινόταν στο μουσείο!

Το κορίτσι κατάλαβε ότι τα αγάλματα ήταν κρυμμένα στο χώμα και όταν ο Τίκο πυροβολήθηκε από τους Γερμανούς, τότε πήγε να τα βρει, για να τους μιλήσει για αυτόν.

Όταν έφτασε στο μουσείο έσκυψε στο πάτωμα και τους είπε πως τώρα πια εκείνη ήταν αδύνατο να τον προσέχει και παρακάλεσε τα αγάλματα να τον προσέχουν αυτά.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΌΤΑΝ ΕΦΥΓΑΝ ΤΑ ΑΓΓΛΜΑΤΑ

Μια από τις πιο σκοτεινές σελίδες της ελληνικής ιστορίας: Ο πόλεμος του 1940! Κλοπές, βανδαλισμοί, λεηλασίες σημειώθηκαν σε μουσεία και μνημεία της χώρας με την Ακρόπολη να κατέχει στον κατάλογο των καταστροφών την κυρίαρχη θέση.

Επίσκεψη των ανώτατων αξιωματικών του γερμανικού στρατού Κατοχής στην Ακρόπολη. Μόνο στους πρώτους οκτώ μήνες της κατοχής 120.000 Γερμανοί επισκέφτηκαν την Ακρόπολη.

Όταν τα αρχαία πήγαν στο καταφύγιο την περίοδο της Κατοχής:

Πώς οι Έλληνες αρχαιολόγοι διέσωσαν με αυτοθυσία μνημεία από τον βανδαλισμό των κατακτητών, την περίοδο της Κατοχής;

Ήταν τότε που η Αρχαιολογική Υπηρεσία βρέθηκε «στην παράλογη θέση να καταστρέφει το έργο που γενιές Ελλήνων αρχαιολόγων είχαν δημιουργήσει». Να διαλύουν μουσεία και συλλογές και να θάβουν τα αρχαία σε κρύπτες, θησαυροφυλάκια και σπηλιές..

Τα αγάλματα

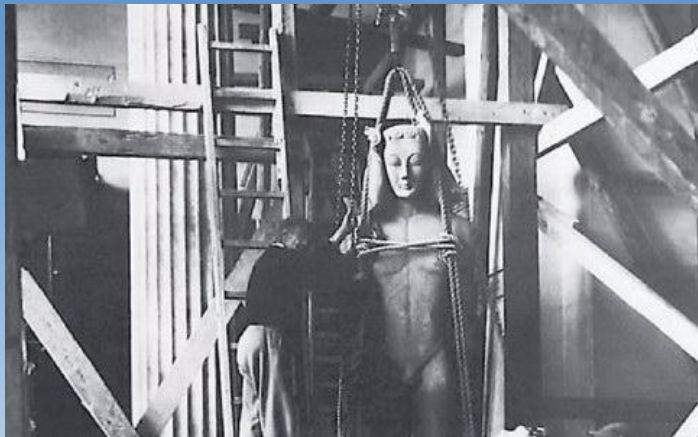
- Επί έξι μήνες πριν από την εισβολή των Γερμανών μια ομάδα από εργάτες και αρχαιολόγους έσκαβε τα δάπεδα του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, για να θάψει εκεί ό,τι πολυτιμότερο έχει η Αθήνα: τους κούρους και άλλα εκθέματά της.

Τα χάλκινα μεγάλα αγάλματα του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου συσκευάστηκαν το καθένα ειδικά με περιτυλίγματα, πισσόχαρτα και τοποθετήθηκαν σε κιβώτια.

Τα γλυπτά ασφαλίστηκαν στα υπόγεια της νέας πτέρυγας του μουσείου.

Τα πολύ μεγάλα αγάλματα και ανάγλυφα τάφηκαν σε λάκους, που ανοίχτηκαν στις ίδιες αίθουσες στις οποίες ήταν εκτεθειμένα, όπως ο κούρος των Μεγάρων και οι κούροι του Σουνίου.

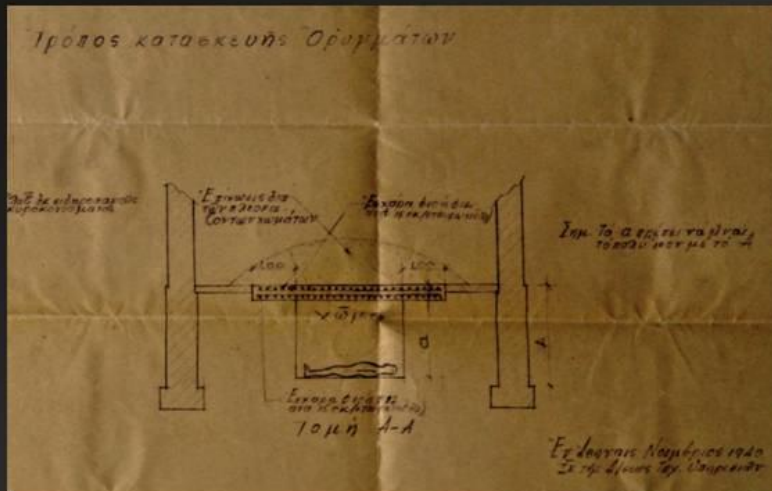
Το κάθε άγαλμα έμπαινε σε κιβώτια πολύ προσεκτικά και κάθε βοηθός του μουσείου βοηθούσε στο τυλίγμα κάθε αγάλματος

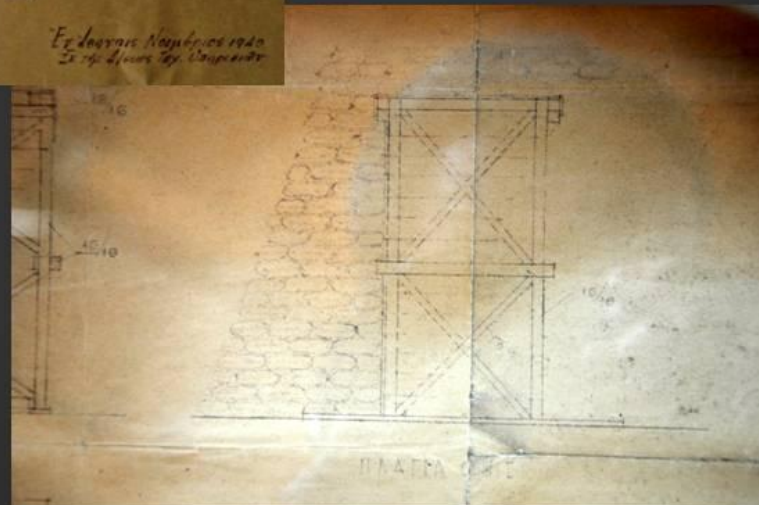
Ο Χρήστος και η Σέμνη Καρούζου, επιμελητές του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου στα χρόνια πριν από τον Πόλεμο και μετέπειτα Έφοροι όλου του Μουσείου (Γενικός Έφορος) και της Σύλλογής Αγγείων και Μικροτεχνίας αντίστοιχα

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ!!!

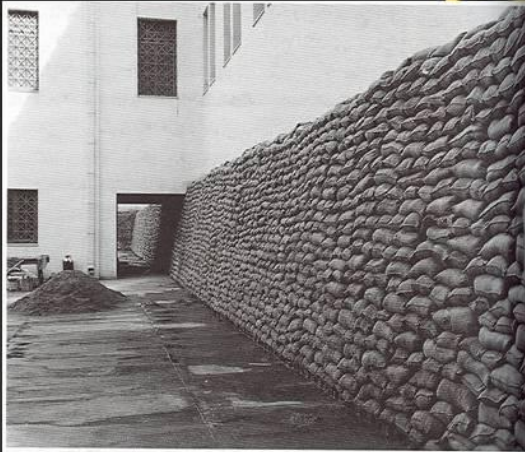

**Τεχνικές οδηγίες
κατασκευής ορυμμάτων
απόκρυψης αρχαίων**

Νοέμβριος 1940

Οι Φυλάξεις Της Πτέρυγας

6. Σάκοι άμμου για την προφύλαξη των παραθύρων του Μουσείου.

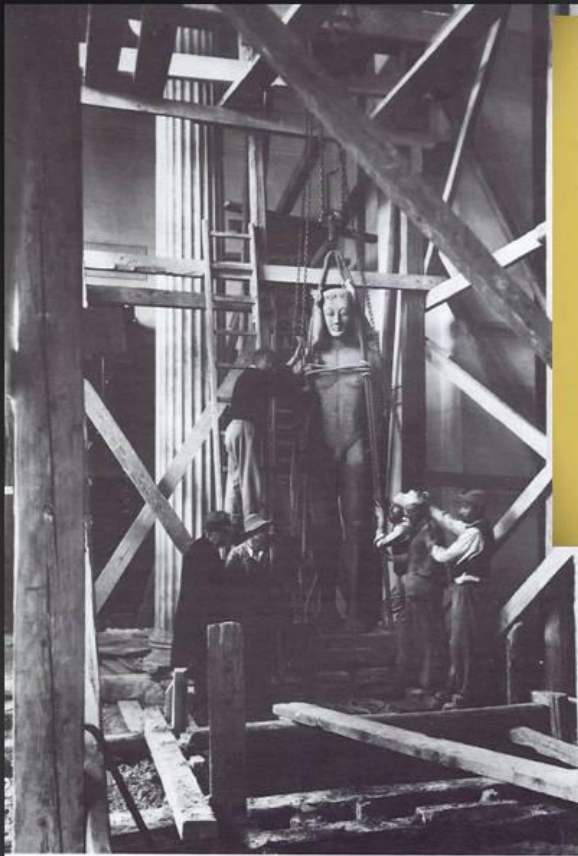
Η κάλυψη των παραθύρων των ημιυπόγειων χώρων της «νέας πτέρυγας» και η φύλαξη των κινητών ευρημάτων σε ξύλινα κιβώτια, καλυμμένα με στεγνή άμμο

4. Συσκευασία του χάλκινου αγάλματος του Ποσειδώνα του Αρτεμισίου.

Ο κούρος του Σουνίου

Ο κούρος του Σουνίου έτοιμος για να «ταξεί».

**Η απόκρυψη του κούρου του
Σουνίου σε όρυγμα μπροστά από
το βύθρο του**

Η απόκρυψη των αγαλμάτων. Ένα πλήθος αμίχων μορφών λίγο πριν από την εκ νέου ταφή τους στο χόμα.

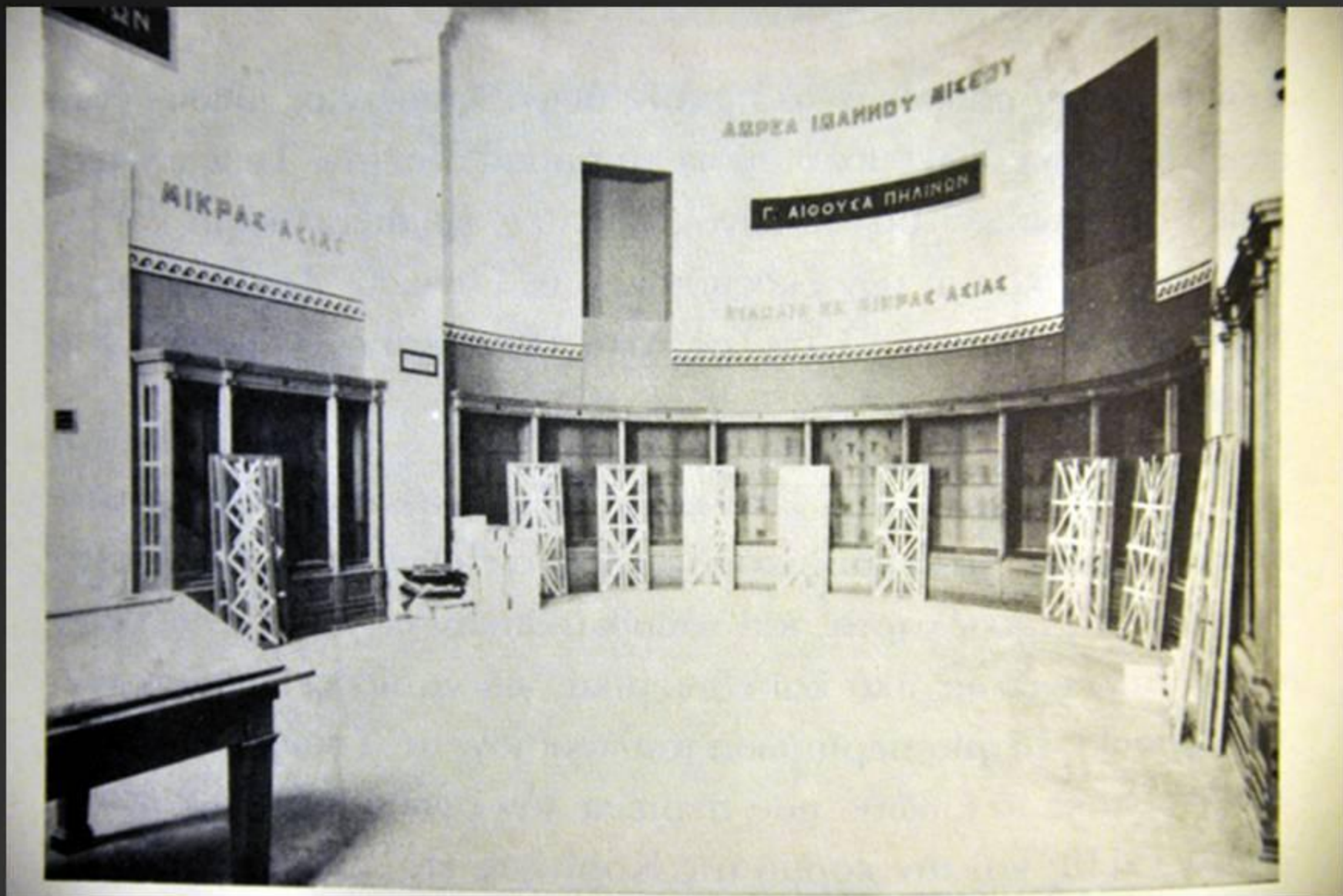

Η Ακρόπολη και τα αργαία μνημεία της γόρας ήσαν στο επίκεντρο των συμβολισμών τόσο των κατακτητών όσο και των εκπροσώπων της Εθνικής Αντίστασης

«Τον Οκτώβριο του 1940, όταν κηρύχθηκε ο πόλεμος, μόλις είχα εγγραφεί στο πανεπιστήμιο, πρωτοετής φοιτητής» θυμάται σε συνέντευξή του ο ακαδημαϊκός Σπύρος Ιακωβίδης. «Η απόκρυψη είχε ήδη αρχίσει κι εγώ προσέφερα την εθελοντική μου εργασία. Με έβαλαν σε μία από τις αποθήκες, όπου υπήρχαν τεράστια κασόνια. Η δουλειά μου ήταν να τυλίγω Ταναγραίες σε παλιές εφημερίδες και με μεγάλη προσοχή να τις τοποθετώ στα κασόνια.

Τα αγάλματα τοποθετούνταν στα υπόγεια του μουσείου σαν άνθρωποι σε διαδήλωση. Στη συνέχεια χυνόταν πάνω τους άμμος που ξεχώριζε το ένα από το άλλο και τα σκέπαζε και από πάνω έπεφτε πλάκα τσιμέντο. Τα παράθυρα των υπόγειων χώρων τα φράζανε με τσουβάλια από άμμο. Με αυτόν τον τρόπο δεν μπορούσαν να πάθουν τίποτε από αεροπορική επιδρομή».

Την ημέρα της εισόδου των Γερμανών στην Αθήνα, οι αίθουσες του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου ήσαν άδειες